

ἐκεῖνον νοοῦντα δὲ ἐκεῖνον καὶ αὐτὸν νοῦν καὶ νοητὸν 20
 ἄλλως εἶναι τῷ μεμιμῆσθαι. τοῦτο οὖν ἐστὶ τὸ “διανοηθέν”,
 ἃ ἐκεῖ ὄρα, ἐν τῷδε τῷ κόσμῳ ποιῆσαι ζώων γένη τέσσαρα.
 δοκεῖ γε μὴν τὸ διανοούμενον ἐπικεκρυμμένως ἕτερον
 ἐκείνων τῶν δύο ποιεῖν. ἄλλοις δὲ δόξει τὰ τρία ἐν εἶναι,
 τὸ ζῶον αὐτὸ ὃ ἐστίν, ὁ νοῦς, τὸ διανοούμενον. ἢ, ὡσπερ 25
 ἐν πολλοῖς, προτείνων ἄλλως, ὁ δὲ ἄλλως νοεῖ τρία εἶναι.
 καὶ τὰ μὲν δύο εἴρηται, τὸ δὲ τρίτον τί, ὃ διανοήθη τὰ ὀρώμενα
 ὑπὸ τοῦ νοῦ ἐν τῷ ζῷ κείμενα αὐτὸ ἐργάσασθαι καὶ ποιῆσαι
 καὶ μερίσαι; ἢ δυνατὸν τρόπον μὲν ἄλλον τὸν νοῦν εἶναι τὸν
 μερίσαντα, τρόπον δὲ ἕτερον τὸν μερίσαντα μὴ τὸν νοῦν εἶ- 30
 ναι. ἢ μὲν γὰρ παρ’ αὐτοῦ τὰ μερισθέντα, αὐτὸν εἶναι τὸν
 μερίσαντα, ἢ δ’ αὐτὸς ἀμέριστος μένει, τὰ δ’ ἀπ’ αὐτοῦ
 ἐστὶ τὰ μερισθέντα—ταῦτα δὲ ἐστὶ ψυχαί—ψυχὴν εἶναι τὴν
 μερίσανσαν εἰς πολλὰς ψυχάς. διὸ καὶ φησι τοῦ τρίτου
 εἶναι τὸν μερισμὸν καὶ ἐν τῷ τρίτῳ, ὅτι διανοήθη, ὃ οὐ 35
 νοῦ ἔργον—ἢ διάνοια—ἀλλὰ ψυχῆς μεριστὴν ἐνέργειαν
 ἐχούσης ἐν μεριστῇ φύσει.

2. Οἶον γὰρ μιᾶς ἐπιστήμης τῆς ὅλης ὁ μερισμὸς εἰς
 τὰ θεωρήματα τὰ καθέκαστα οὐ σκεδασθείσης οὐδὲ κατα-
 κερματισθείσης, ἔχει δὲ ἕκαστον δυνάμει τὸ ὅλον, οὐ τὸ
 αὐτὸ ἀρχὴ καὶ τέλος, καὶ οὕτω χρὴ παρασκευάζειν αὐτόν,
 ὡς τὰς ἀρχὰς τὰς ἐν αὐτῷ καὶ τέλη εἶναι καὶ ὅλα καὶ 5
 πάντα εἰς τὸ τῆς φύσεως ἄριστον. ὁ γενόμενός ἐστιν
 ἐκεῖ. τούτῳ γὰρ τῷ ἀρίστῳ αὐτοῦ, ὅταν ἔχη, ἄψεται
 ἐκείνου.

3. Ἡ πᾶσα ψυχὴ οὐδαμοῦ ἐγένετο οὐδὲ ἦλθεν. οὐδὲ γὰρ